

Úřad práce České republiky, generální ředitelství

Č.j.: UPCR-2021/83086

Praxe povinného subjektu ve vztahu k aplikaci § 87 odst. 1 a 2 zákona o zaměstnanosti

Žádost:

ze dne 19. 8. 2021

Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

„Žádáme o poskytnutí informace ohledně současné praxe Povinného subjektu ve vztahu k aplikaci § 87 odst. 1 a 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti ve znění pozdějších předpisů („ZoZ“), která stanoví:

(1) Nastoupí-li do zaměstnání nebo k výkonu práce na území České republiky občan Evropské unie, jeho rodinný příslušník (§ 3 odst. 2), rodinný příslušník občana České republiky uvedený v § 3 odst. 3, cizinec uvedený v § 98 písm. a) až e), j) a l) až s) a v § 98a, u kterého se nevyžaduje povolení k zaměstnání, nebo cizinec, u kterého se vyžaduje povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta, karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrá karta, je jeho zaměstnavatel povinen o této skutečnosti písemně informovat příslušnou krajskou pobočku Úřadu práce, a to nejpozději v den nástupu těchto osob k výkonu práce. (...).

(2) Nastoupí-li k výkonu práce na území České republiky zaměstnanec vyslaný v rámci nadnárodního poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie, je jeho zaměstnavatel povinen o této skutečnosti písemně informovat příslušnou krajskou pobočku Úřadu práce České republiky, a to nejpozději v den nástupu tohoto zaměstnance k výkonu práce.

Konkrétně žádáme o poskytnutí informace, zda Povinný subjekt vyžaduje na zaměstnavateli splnění povinnosti písemně informovat Povinný subjekt ve smyslu § 87 odst. 1 a 2 ZoZ („Notifikace“) v některých z následujících situacích:

a) Zaměstnanec pracuje z domova v České republice v režimu tzv. home-office pro společnost se sídlem v EU. V ČR zaměstnanec neposkytuje žádné služby ani nevykonává závislou činnost pro žádnou českou entitu.

b) Zaměstnanec pracuje z domova v České republice v režimu tzv. home-office pro společnost z nečlenského státu EU. V ČR zaměstnanec neposkytuje žádné služby ani nevykonává závislou činnost pro žádnou českou entitu.

c) Zaměstnanec v ČR vykonává práci z domova čistě pro společnost se sídlem v EU, avšak průběžně v rámci výkonu práce dochází do pobočky dané společnosti v ČR (např. za účelem jednání).

d) Zaměstnanec v ČR vykonává práci z domova čistě pro společnost z nečlenského státu EU, avšak průběžně v rámci výkonu práce dochází do pobočky dané společnosti v ČR (např. za účelem jednání).

e) Zaměstnanec společnosti z nečlenského státu EU je vyslán do ČR na dvou týdenní pracovní cestu za účelem nabízení produktů svého zaměstnavatele nebo poskytování služeb v ČR (např. za účelem vývoje software pro společnost v ČR).

Zaměstnancem pro výše uvedené účel může být občan ČR, občan státu EU, eventuálně i občan nečlenského státu EU.“

Odpověď generálního ředitelství Úřadu práce ČR:

K Vaší žádosti Vám sdělujeme následující:

Dle § 9 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kompetenční zákon“), je Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ústředním orgánem státní správy, do jehož kompetencí spadá zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti. Metodický výklad Vám je oprávněno poskytnout dle kompetenčního zákona MPSV.

Aniž bychom zasahovali do kompetencí MPSV, lze uvést, že informační povinnost zaměstnavatele uvedená v § 87 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění, se nevztahuje na zaměstnance, kteří jsou občany ČR. Vztahuje se na pouze na cizí státní příslušníky v pracovněprávním vztahu, tj. jak občany ze zemí EU, tak občany z tzv. třetích zemí. V tomto smyslu také Úřad práce ČR vyžaduje plnění povinností zaměstnavatele plynoucích z § 87 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění.

Poskytnuté informace Vám zasíláme na Vámi uvedenou adresu pro doručování xxx.

S pozdravem